

[Knud Kristensen.]

fortalt det saa tit, men tilsyneladende uden at det har gjort nogen Virkning paa dem.

Den højtærede Udenrigsminister talte om et Program for vor Handelsomsætning og sagde det efter min Mening ganske rigtige, at et Program er ikke noget, man har Sikkerhed for bliver opfyldt, ikke en Gang noget, der er stor Sandsynlighed for bliver opfyldt, men det er noget, man maa stræbe efter, det er et Maal, man gerne vil naa. Men saa forstaaer jeg oprigtig talt ikke, hvorfor Udenrigsministeriet og dets Handelsdelegation er saa ivrige for at faa dette Program skaar ned, i Stedet for at efterkomme de Ønsker, som Landbrugsorganisationerne har. Det kan jo kun være et Udtryk for, at de ikke ønsker at opnaa dette, da det at stille et Program op er at sætte sig et Maal, som man maa stræbe efter.

Landbrugsorganisationerne ønskede 209 Mill. Rmk., som var det, de mente at kunne levere Varer for, hvis de kunde foretage de fornødne Indkøb i Udlandet til Gengæld. Dette nedsatte Ministeriet til, saa vidt jeg har forstaaet, 150 Mill. Rmk., det vil altsaa sige en meget betydelig Nedsættelse af det, man ønskede at naa, Programmet! Dette viser, at man ikke ønskede og ikke vilde tilstræbe at opnaa de over 200 Mill. Rmk., man vilde kun tilstræbe at opnaa 50 Mill. Rmk. mindre Omsætning med Udlandet, og det turde staa noget i Strid med det øvrige, den højtærede Udenrigsminister fremsatte om, at de vilde saa sandelig gøre alt, hvad de kunde for at opnaa den størst mulige Handelsomsætning med Udlandet.

Som Underbyggelse af Paastanden om, at man havde gjort, hvad gøres kunde, for at faa vor Handelsomsætning med Udlandet saa stor som mulig, henviste den højtærede Udenrigsminister til, at vor Udenrigshandel var noget nær lige saa stor som i 1929. Den højtærede Landbrugsminister gik helt tilbage til 1910 og søgte at paavise, hvad der ikke var saa svært, at nu var vor Landbrugs-eksport betydeligt større. Jeg tillægger ikke den Maade at bevise noget paa ret megen Værdi. Det er jo ganske klart, at Stilstand paa disse Omraader er Tilbagegang. Efterhaanden som Befolkningen forøges og Kapitalindsatsen forøges, Pris- og Omkostningsniveauet stiger, er det ganske klart, at vi med en Handelsomsætning, som den var i 1910 og 1929, nu vilde være langt daarligere stillede, end de var dengang. En Handelsomsætning nu som i 1910 vilde betyde, at det danske Samfund økonomisk var paa Afgrundens Rand for ikke at sige var styrtet i Af-

grunden, og en Handelsomsætning som den i 1929 vilde nu, hvad Fakta viser, betyde en langt ringere Stilling for de eksporterende og for Resten ogsaa for de andre arbejdende Erhverv, i det store og hele for hele Samfundet.

De to højtærede Ministre vil jo paavise og tage til Indtægt, at der er sket en Stigning i vor Handelsomsætning fra 1931—32 til nu, og Ræsonnementet var det, at hele den Nedgang, som fandt Sted indtil 1932, skyldtes Verdenskonjunkturerne og Verdensforholdene, men hele den Fremgang, der er sket senere, er stort set en Følge af den fortræffelige Politik og de Regeringsforanstaltninger, som vi har foretaget til Ophjælpning af dansk Erhvervsliv. Det er en saare let Maade at komme til at forherlige eller forsvare sin Politik paa, at lægge alt, hvad der er til det onde, alt, hvad der viser Tilbagegang, over paa Udlandet, og tage alt, hvad der viser Fremgang, til Indtægt for sig selv og sin Politik uden noget som helst Bevis. Men saadan kan man ikke ræsonnere, hvis der skal være sund Fornuft i det, og Forholdet er da ogsaa det, at den Handelsomsætning, vi nu har, faktisk er mindre end den, vi havde i 1931.

Hvis vi lægger 1931-Priserne til Grund og ser bort fra Prisstigningen paa de udenlandske Markeder, er den Udførsel til Udlandet, vi har i 1937, mellem 90 og 100 Mill. Kr. mindre, end Omsætningen var i 1931. Men det er efter min Opfattelse for saa vidt ikke afgørende. Mulighed for Stigning i Eksportværdien hviler paa to Ting, dels Priserne og dels det Varekvantum, der er Mulighed for at afsætte til Udlandet, og hvad nu Priserne angaar, vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Udenrigsminister, om han dog virkelig vil paastaa eller blot antyde, at naar Smørprisen i England er steget fra paa et Tidspunkt at være 1 Kr. 60 Øre skal kg til nu at være 2 Kr. 60 Øre, har det den allermindste Forbindelse med de Regeringsforanstaltninger og den Regulering, vi har foretaget herhjemme. Jeg tillader mig at tvivle paa, at Ministeren vil paastaa dette.

Jeg vil endvidere spørge den højtærede Minister — og jeg kan for Resten tage den højtærede Landbrugsminister med —, om de vil paastaa, at naar Tyskland har faaet bedre Raad, viser mere Villighed til at indføre en større Mængde Landbrugsvarer, har det nogen som helst Forbindelse med den Indenrigspolitik, som vi fører. Hvis de ikke vil paastaa dette, maa de indrømme, at denne Stigning baade af Priserne og af Muligheden for Afsætning